

>> «Miss Chic», cartell d'Enric Bug (1981).

Quan la badia de Roses remenava el cul

Scopas, Le Rachdingue, Chic, Octopussy i altres reines de la nit altempordanesa

La badia rosinca es va convertir, des de 1969 a 1989, en la gran pista de ball de l'Alt Empordà. El tret de sortida el va donar Scopas, a Empuriabrava. La primera macrodiscoteca de la comarca va regnar una dècada en solitari, fins a acabar envoltada per una colla de competidores colossals.

SEBASTIÀ ROIG > TEXT

El boom de l'oci nocturn va començar a Roses impulsat pel turisme. A principis dels seixanta, Roses disposava d'una petita constel·lació de locals, cabarets i establiments dedicats al ball, el beure i la gatzara. Des de sales de festes a l'aire lliure, com el Bahía, al mític Picasso, que aleshores exercia de *patio*. També tenia força nomenada la *boîte* Granny's, pub de l'escriptor Michael D. Mainwaring, antic pilot de la RAF i autor de relats de misteri.

Mainwaring, però, no va ser l'únic lletraferit de l'Alt Empordà reconvertit en empresari del lleure. Carles Fages de Climent va transformar, el 1962, un mas de la Selva de Mar en *El Celler d'en Climent*, on es feien exposicions.

Le Rachdingue va ser un altre fill alquímic de la música i la bohèmia. Aquest mas de Pau, batejat pel novel·lista Henry-François Rey, era un restaurant que acollia exposicions i tertúlies. Però la seva propietària, l'escultora Miette, el va anar derivant cap a una discoteca, mentre el decorava

amb antiguitats, escultures i instal·lacions surreals. El resultat, que té un punt d'al·lucinació onírica, continua fent les delícies dels qui avui s'hi extasiaven entre cadències electròniques.

Boîtes petites i descomunals

Entre els seixanta i els setanta, quan volien presumir de moderns, els clubs i els bars s'autodefinien amb orgull com a *boîtes*. L'etiqueta provenia de l'expressió francesa *boîte de nuit*, referida als bars nocturns on es podia escoltar música i ballar. Les discoteques Totem's, a la platja rosinca del Salatar, i Nepentha i Charly, de Figueres, van fer-se dir *boîtes*. Igual que Scopas, la primera macrodiscoteca de la comarca, erigida a l'entrada d'Empuriabrava.

Scopas va representar un xoc cultural. Adaptava un nou model d'oci massiu per als joves, encetat per Maddox i Tiffany's a Platja d'Aro. Scopas es va inaugurar el 25 d'octubre de 1969, amb l'actuació dels Pop-Tops. El complex havia costat vint milions de pessetes i estava construït amb una car-

Scopas va representar un xoc cultural. Adaptava un nou model d'oci massiu per als joves, encetat per Maddox i Tiffany's a Platja d'Aro

FONS MIQUEL RUIZ. INSPAI - DIPUTACIÓ DE GIRONA

cassa de 850 m², en un solar de 1.800 m². Batejada en homenatge a un arquitecte contemporani de Praxíteles, a Scopas hi cabien 500 persones assegudes i 1.500 dretes. Tenia una instal·lació de so avançadíssima. S'hi punxaven discos importats de Londres, entre flaixos i llums estroboscòpiques, mentre el públic suava la cansalada a la pista o enfilat als pòdiums.

L'èxit va fer que, el 1978, el complex s'ampliés amb Scopas-2, un annex amb pub musical, sala de jocs i restaurant. Aquesta consolidació va anar acompanyada de la proliferació de bars i pubs nocturns a Empuriabrava, la majoria al voltant del carrer Sant Mori. A Roses, el sector també va créixer: locals com l'Hort d'en Minguets i petites discoteques - 600's Club, Totem's o Picasso-, li van donar molta vitalitat.

L'oferta heterogènia de la badia rosinca contrastava amb l'escassetat de pubs i bars de nit que patia Figueres. Allà, l'hegemonia discotequera se la van disputar Nepentha, Charly, Club 73 i Quixot's. Charly, impulsada pel restaurador Agustí Planas, va ser la

més persistent (1971-2000). Amb capacitat per a 160 persones, va sobreviure amb bons discjòqueis, imaginació i propostes alternatives. Malgrat això, l'èxode dels figuerencs noctàmbuls cap al cinturó asteroïdal de la costa va ser un fet imparabable.

Dramatúrgia sofisticada a Chic

Si Scopas havia despuntat durant els anys setanta, Chic va ser l'estrella més rutilant de la dècada següent. La macrodiscoteca de Roses va obrir les portes l'11 d'abril de 1980, dins la carcassa de l'antiga sala de festes El Cid. Disposava d'un equip de so de 2.500 watts, un raig làser portentós i un equip de llums amb 600 efectes. A més de la pista de ball central, el complex tenia un restaurant, un bar tropical encimbellat -amb vidres grandiosos per observar la pista-, i un petit club més íntim. Els caps de setmana, a l'entrada es formaven cues llarguíssimes. Els porters només deixaven passar un màxim de 1.500 persones.

Thomas Spieker, director de la discoteca fins al 1988, va ser la figura clau que

>> Imatge d'un concert del grup Mecano, l'estiu del 1984, a la discoteca Scopas.

A Figueres, l'hegemonia discotequera se la van disputar Nepentha, Charly, Club 73 i Quixot's

>> Pòster promocional de les nits de Chic. A la dreta, a dalt, equip de llums de la pista de ball d'Octopussy. A sota, ambient disbauxat a la barra de Chic.

modelava l'ambient hedonista, elegant i espectacular que transmetia Chic. «Volia que anar al Chic fos un fet especial, com anar al teatre o a un ball», recorda Spieker. «I seguïem aquest criteri per seleccionar la gent: a la porta, buscàvem els qui volien formar part d'aquest esperit. Fèiem diners amb l'entrada i les copes, però no veníem ni copes ni entrades: oferíem un ambient. Per poder crear-lo, el públic era un factor molt important, però també ho era el fet de teatralitzar la nit. Cada nit».

Chic va arribar als punts més àlgids d'aquesta dramàturgia ambiental durant les celebracions d'aniversari, les nits de Cap d'Any i les festes temàtiques. Les *Crazy Beach Party* dels estius, amb sorra inclosa, van causar expectació arreu d'Europa. «Les *Beach Party*

no eren només penjar quatre inflables o fer que la gent anés "disfressada" amb vestits de bany. Després de fer patir el públic amb una calor infernal, una tempesta d'estiu els deixava xops amb milions de litres d'aigua que queien del sostre! A la *Festa de l'Escuma*, fèiem pujar el nivell d'escuma fins a 1,60 metres i els clients més baixets havien d'enfilarse als altaveus!». La imaginació hiperbòlica de Spieker va engalanar Chic amb alguns dels moments més espectaculars de l'era disco de tota la península Ibèrica.

Explosió de pistes ballables

El terratrèmol originat per Chic va provocar unes quantes rèpliques sísmiques a Empuriabrava. La primera va ser la macrodisco-oteca Octopussy, un complex de 2.500 m², just al costat de Scopas, inaugurat el juny de 1984. A Octopussy van fabricar el cubata més gros del món: 2.100 litres de rom i cola en un got gargantuesc. El juliol de 1986,

Si Scopas havia despuntat durant els anys setanta, Chic va ser l'estrella més rutilant de la dècada següent

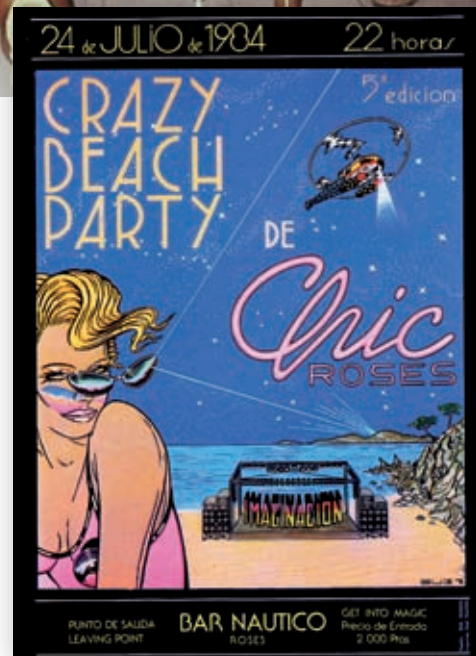
obria Passarel·la, discoteca de platja situada a davant del mar. La seva piscina i les festes fluorescents van marcar tendència. Banana's Club es va afegir al lot el juliol de 1987. Els seus 1.600 m² van ser motiu de disputa amb l'Ajuntament de Castelló d'Empúries, per haver superat els del projecte inicial. Fata Morgana, a Sant Pere Pescador, va ser l'última gran creació de l'època. Es va estrenar el juliol de 1988, amb 2.350 m² i piscina sota la pista de ball. La seva padrina va ser la cantant Latoya Jackson, una de les germaníssimes del gran Michael Jackson.

Alguns d'aquestes locals també obrien els diumenges a la tarda i posaven busos a disposició dels clients. «Nosaltres vam arribar a llogar nou busos, que recollien clients a Figueres i Roses», explica Xavier Piera, antic relacions públiques d'Octopussy. «A dos quarts de set de la tarda, potser teníem 500 joves a l'entrada a punt de ballaruga. I a les nou del vespre, 2.000 persones voltaven

pel nostre pub i la discoteca. Això, avui, seria impensable».

En efecte: al cap d'uns anys, l'oferta excessiva i els canvis de costums generacionals van provocar la crisi d'aquestes sales de ball mastodòntiques. El primer avís seriós va arribar el 1992, quan Scopas va tancar portes. Les nits de la badia van encaixar el cop com van poder mentre buscaven noves fórmules per reinventar-se. Però va ser difícil: Tony Manero, la música *funky* i les caixes de ritmes ja s'havien convertit en un arcaisme.

Sebastià Roig és escriptor.

>> «Crazy Beach Party», cartell d'Enric Bug (1984). A dalt, legió d'animadors d'una festa romana a Octopussy.

A Octopussy van fabricar el cubata més gros del món: 2.100 litres de rom i cola en un got gargantuesc